

OPIPLJIV GOVOR O POEZIJI

Palača Matice hrvatske / Predstavljena knjiga interpretacija Pavla Pavličića pod naslovom »Moderna hrvatska lirika«

ZAGREB, 18. listopada – Kada je godine 1933., dakle prije 67 godina, objavljena knjiga »Hrvatska moderna lirika«, koju su uredili Dragutin Tadijanović i Olinko Delorko, a financirao Kruno Krstić, nitko, naravno, nije pomislio da će se isti naslov pojaviti u inverznoj verziji, i to godine 2000. Riječ je o »Modernoj hrvatskoj lirici«, knjizi interpretacija Pavla Pavličića u kojoj je ovaj istaknuti prozaist i povjesničar književnosti ponudio pregled hrvatske lirike 20. stoljeća od Matoša do Luke Paljetka. Pavličićev opsežni svezak predstavljen je u srijedu u Palači Matice hrvatske, a o njegovu djelu govorili su Dragutin Tadijanović, Josip Bratulić, Zoran Kravar, Tonko Maroević i autor.

Ovo izdanje jest svojevrsan priručnik vrednota koji obuhvaća sve elemente osobnosti, zavičaja i bačenosti u svijet, dakle preispituje širinu svijeta, jezika te sudbinu pojedinca, rekao je na predstavljanju predsjednik Matice hrvatske akademik Josip Bratulić. Potom je akademik Dragutin Tadijanović izrazio divljenje stvaralačkoj snazi i brojnosti Pavličićevih naslova zadnjih godina. Dr. Zoran Kravar napomenuo je da se u nas »interpretacija« udomaćila pedesetih godina, posebice u časopisu »Umjetnost riječi«. Prvotno je bila, nastavio je Kravar, pod utjecajem njemačke znanosti o književnosti i izrazito polemička s obzirom na djelo (Emil Staiger). U Hrvatskoj je Zdenko Škreb izraziti predstavnik kla-

sične interpretacije, što se tiče izbora i načina upotrebe stiha koji je uvijek u službi nekog smisla. Pavličić, naime, rekonstruirao književne totalitete s istančanom sviješću za tematsko, za izbor stiha i za rečeničku konstrukciju. Na čemu se temelji njegov interpretativni model, zapitao se dr. Zoran Kravar. Kao prvo na kontinuitetu ukusa, to jest izboru poezije, što opet govori o želji da se polazi od početaka. Drugi temelj nazvao je tradicionalnošću koja nam otkriva opipljiv govor upućen prema prepoznatljivom predmetu. Kravar drži da Pavličić rekonstruirao hrvatski modernitet i da pritom spretno zaobilazi agramatikalnan jezik. Osnovne značajke Pavličićeve interpretacijske prakse je smisao za stih te za zvukovno materijalne i tematske odlike pjesme, zaključio je Kravar.

Govorio bih, prije svega o autorovu izboru pjesnika u ovoj knjizi, započeo je svoje izlaganje na predstavljanju knjige dr. Tonko Maroević. Pavličić, naime, nije mogao pratiti »sve«, točnije, mlade od Luke Paljetka. On katkad izabire programatske pjesme, prepoznatljive i antologijske, ali nas istom upozorava na one manje poznate pjesme. Štoviše, on u svoje interpretacije unosi nešto od nepetosti detekcije iz svojih romana. Ništa manje nije važna i njegova umješnost vrsnog versologa, a smatra da time može inficirati i druge. Njegove tekstove o Šoljanu, Tadijanoviću, Dragojeviću i Parunici treba čitati od evidencije jasno-

Na tragu modernosti hrvatske lirike: Pavao Pavličić i Dragutin Tadijanović
Foto: Vjesnik: Ratko Mavar

će, ali odmah potom treba promiješati kartice, nakon čega nas dočekuje drugačiji saldo. Pavličić se kloni eksplicitnog i aksiološkog suda. Maroević zaključuje da bez tra-

dicije nema interpretacije i da autorova otvorenost, bez tenzičnosti, nudi pregled pjesničkih različitosti.

SEAD BEGOVIĆ

MEĐUNARODNO PRIZNANJE VLADIMIRU MALEKOVIĆU

Ravnatelj zagrebačkoga Muzeja za umjetnost i obrt Vladimir Maleković izabran za člana Međunarodnog znanstvenog komiteta Biennala u Firenci

ZAGREB, 18. listopada – Poznati hrvatski kritičar i teoretičar umjetnosti Vladimir Maleković, ravnatelj zagrebačkoga Muzeja za umjetnost i obrt, izabran je za člana Međunarodnog znanstvenog komiteta Internationalnog biennala suvremene umjetnosti koji će se održati u prosincu 2001. u Firenci. O tome je našeg stručnjaka izvjestio prof. P. Celona, predsjednik Bijenala.

Firentinski bijenale ubraja se među najznačajnije manifestacije suvremene umjetnosti u Europi, a u organizaciji sudjeluju pored grada Firence još Svjetska banka, UNESCO i talijansko Ministarstvo vanjskih poslova. Na posljednjoj biennialnoj izložbi održanoj 1999. sudjelovalo je 520 umjetnika. Među članovima njegova Internationalnog žirija susrećemo istaknuta imena suvremenih kritičara, kuratora, povjesničara i teoretičara umjetnosti kao što su dr. Veronica Birke (Albertina, Beč), prof. Barbara Rose (Rim-New York), dr. Sefano Francolini (Firenca), prof. Ortega C. Teresa (Universidad de Valladolid), prof. Francis Naumann (New York), dr. Matty Roca

(Ciudad de Mexico) i prof. John T. Spike (New York) koji ujedno obnaša i dužnost predsjednika Međunarodnog žirija.

Firentinski biennale 2001. održava se u povijesnom zdanju Fortezza da Basso. Pored slika i skulptura na izložbi će biti zasutpljeni i radovi na papiru, fotografije, video i digitalna umjetnost. Zadatak je Međunarodnog znanstvenog komiteta (ISC), kojim je član i Vladimir Maleković, da bez predrasuda prema stilovima, temama ili školama izabere za izlaganje ona djela koja osnažuju temeljnu ideju Biennala: otvorenost i raznolikost te vitalnost umjetnosti u aktualnom trenutku njene opće ekspanzije u suvremenim medijima. Izabrani umjetnici moći će se predstaviti sa po tri rada.

Firentinski Biennale pored izložba organizira i brojna popratna događanja, među kojima središnje mjesto pripada sastancima i debatama umjetnika i kritičara na kojima se propituju najvažnije teme iz umjetničke prakse u nacionalnim i međunarodnim okvirima. (F. S.)

UGOVOR MATIJE DEDIĆA I »CANTUSA«

ZAGREB, 18. listopada – Diskografska kuća »Cantus« potpisala je dugoročan ekskluzivni ugovor s glazbenikom Matijom Dedićem o objavljivanju njegovih diskografskih izdanja s pravima za cijeli svijet. Veljko Despot, direktor Diskografije u »Cantusu«, izjavio je tim povodom: »Matija Dedić zasigurno je jedan od najdarovitijih i najzanimljivijih jazz glazbenika koji su se pojavili u Hrvatskoj posljednjih deset godina.« Cantus najavljuje skoro objavljivanje prvoga Dedićeva solo albuma.

Matija Dedić je u povodu potpisivanja ugovora s »Cantusom« rekao: »Putem »Cantusa« ostvario sam svoju davnu želju, odnosno projekt solo klavira, koji uostalom svaki pijanist mora imati. Potpuno

sam uvjeren u najuspješniji nastavak suradnje s ovom izdavačkom kućom, koja mi je omogućila da javnost konačno upozna moj esencijalni način izričaja: samo klavir i ja.« Album Matije Dedića koji nosi naslov »Solo/Part 1« snimljen je u Zagrebu, a producirao ga je sâm. Dedić je i autor svih kompozicija, osim po jedne Colea Porter, Milesa Davisa i F. Churchilla - L. Moreya. Objavljivanje ove ploče planira se za idući mjesec, kada će Matija Dedić 11. studenoga održati solistički koncert na 37. međunarodnoj glazbenoj tribini, koja se održava u Puli u organizaciji Hrvatskog društva skladatelja. Očekuje se da će Dedić tada predstaviti djela s albuma »Solo/Part 1«. (K. R.)

Predstavnik moderne britanske škole pijanizma: Peter Donohoe s Berlinskim simfoničarima
Foto: Vjesnik/Jurica Galoić

IZVRSNI PIJANIST

VIŠNJA POŽGAJ

Jubilarnu 25. sezonu popularnog ciklusa Svijet glazbe Koncertne direkcije Zagreb otvorio je u utorku 17. listopada Berlinski simfonijski orkestar. Dupkom puna dvorana Vatroslava Lisinskog ovacijama je ispratila ugledni ansambl, koji je u Zagreb došao pod ravnanjem gosta dirigenta Jaca van Steena iz Nizozemske. Taj orkestar osnovan 1952. svojer je ugled stekao pod vodstvom Kurta Sanderliga, sada počasnoga dirigenta, dok će novoizabrani šef-dirigent Eliahu Inbal preuzeti posao od iduće sezone. Uz Jaca van Steena, prvi gost-dirigent je Michael Gielen.

Solist večeri bio je Peter Donohoe, istaknuti predstavnik moderne britanske škole pijanizma. Predstavio se rijetko izvođenim, a tako zanimljivim i »temperamnetno zahuktanim« Drugim koncertom za glasovir i orkestar Béle Bartóka. Za vrhunsko interpretaciju toga djela podjednako su bili zaslužni solist i orkestar koji je besprijekorno surađivao. Izdvojili bismo fini ugođaj koji stvara orkestar

na početku drugoga stavka, a koji prerasta u pravi vrtlog virtuoznog nadigravanja, pri čemu je sjajan pijanist Donohoe davao osnovni ton i impuls. Dugotrajni aplauz izmamio je i lijepe dodatke Intermezzo u A-duru op. 118. br. 2. Johannes Brahmsa, u kojem je Donohoe pokazao svu raskoš svojega plemenitog pastoznog tona u vrhunskoj stilskoj interpretaciji.

Glazbom Johannes Brahmsa predstavio se i orkestar u ostalim točkama večeri. Tragična uvertira u d-molu op. 81. djelovala je, doduše, blijedo i površno tek kao uigravanje, dok je Druga simfonija u D-duru opus 73. na kraju programa pružila daleko više, pogotovo u posljednja dva stavka. Prozračni i lepršavi Allegretto pastoralnoga ugođaja te energični i poletni Finale s veličanstvenom završnom gradacijom pod elegantnom, oduševljavajućim gestom maestra van Steena izazvali su burni pljesak i ovacije zadovoljne publike.

VIŠNJA POŽGAJ

IZLOŽBE

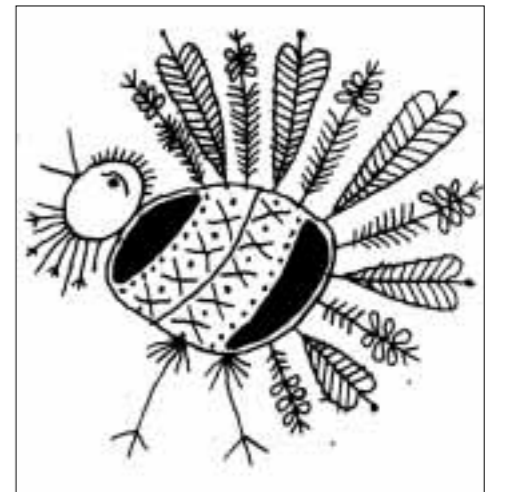
SJEĆANJA U STAKLU

Arheološki muzej u Zagrebu / Otvorena izložba kristala s motivima Ivana Lovrenčića koje je gravirao slovenski majstor Danjan Božiček

ZAGREB, 18. listopada – Raspojasane djevojke nalik poganskim božanstvima, radosne ptice, mirisno poljsko cvijeće, biljne vitice, puževi i žirevi, sav taj sjetni imaginarij Ivana Lovrenčića što drhtavom linijom zatvara obrise jednoga davno izgubljenog svijeta, potvrđujući svu krhkost i tragičnost života, prvi put se može vidjeti na staklu!

Zahvaljujući Vatroslavu Matijašu, odnosno izdavačkoj kući »Ramati«, poznatoj po izdavanju finih grafičkih mapa u kojima su predstavljena renimirana imena hrvatske literature i slikarstva, kao i po 20-ak zapuzenim izložbama, u Arheološkom muzeju Zagreb u utorku je otvorena komorna izložba Lovrenčićevih motiva na unikatnom, rukom rađenom staklu, koje je načinio mladi slovenski umjetnik Danjan Božiček (1970.). Za Zagreb je to prava »lovrenčićijada«, s obzirom na to da u obližnjoj galeriji »Forum« još uvijek traje izložba Lovrenčićevih akvrela na kojima tiho tinja majstorov svijet zrcala i svjeca utonulih u zagasite interijere.

Brojni ljubitelji majstorove umjetnosti, ali i ugledni slovenski i hrvatski gosti iz arheološkog života, što su nazočili izložbu u Arheološkom muzeju, mogli su uživati u uloncima Lovrenčićeva likovnog svijeta (pužići, cvijeće, djevojke, žirevi), graviranim na pet kristalnih tanjura, 2 vaze i jednu žardinjeru, s finim posrebranim i pozlaćenim dodatcima. Sofisticiranim ugođaju izložbe pridonio je i postav arhitekta Maria Beusana, koji je sva djela izložio u posebne staklene vitrine. Izložbu je u ime Arheološkog muzeja pozdravio ravnatelj Ante Rendić Miočević istaknuvši njezin »arheološki karakter« s obzirom na to da Lovrenčić prvi put predstavlja radove na drvenom materijalu umjetničkog izražavanja – staklu. Sretnu umjetničku simbiozu pozdravio je kao znak intenzivne kulturne suradnje i slovenski veleposlanik u Hrvatskoj Boštijan Kovačić.

Motiv prenesen na staklo: Ptice Ivana Lovrenčića

Slušaj svoje osjećaje. Slušaj svoje Najviše Misli. Slušaj svoje iskustvo. Kad god se nešto od toga razlikuje od onoga što su te učili tvoji učitelji, ili si čitao u svojim knjigama, zaboravi riječi. Riječi su najnepouzdaniji prenosioci Istine.

Ima toliko toga što Ti želim reći, toliko toga što bih želio pitati. Ne znam gdje da počnem.

Naprimjer zašto se Ti ne otkriješ? Ako zaista postoji Bog, a Ti si On, zašto se ne otkriješ na način koji mi svi možemo razumjeti?

Ja sam to učinio iznova i iznova. To činih ponovo upravo sada.

Ne. Mislim na način otkrivanja koji je nepobitan; koji se ne može negirati.

Kao naprimjer?

Da se sada pojaviš pred mojim očima.

Ja to i činam upravo sada.

Gdje?

Svagdje kamo pogledaš.

Ne, ja mislim na neosporan način.

Na način koji ni jedan čovjek ne može poreći.

Kakav bi to bio način? U kom obliku bi ti želio da se Ja pojavim?

U obliku koji zapravo imaš.

To bi bilo nemoguće, jer Ja nemam oblik koji ti razumiješ. Ja mogu uzeti oblik koji bi ti mogao razumjeti, ali bi onda svatko pretpostavljao da je to što je vidio jedan i jedini oblik Boga, a ne da je to samo jedan od mnogo oblika u kojima se pojavljuje Bog.

Ljudi vjeruju da sam ja onakav kakvim me oni vide, a ne onakav kakvoga ne vide. Ali Ja sam Veliko Nevidljivo, a ne ono što sam u nekom određenom trenutku. U određenom smislu Ja sam ono što nisam. Ja dolazim iz nepostojanja i tamo se uvijek vraćam.

Ipak, kada dolazim u jednom određenom obliku ili nekom drugome – u obliku u kojemu mislim da Me ljudi mogu shvatiti – ljudi Mi pripisuju taj oblik zauvijek.

I kad bih se pojavio u bilo kojem drugom obliku, nekim drugim ljudi-

KNJIŽEVNI PODLISTAK

ma, prvi bi rekli da se drugima nisam pojavio, jer nisam tima drugima izgledao onako kao što sam izgledao prvima, niti sam im rekao iste stvari, pa stoga – jesam li to mogao biti Ja?

Vidiš, dakle, nije važno u kom obliku, ili na koji način se ja otkrivam – koji god način izaberem i koji god oblik uzmem, ništa neće biti nepobitno.

Ali, da učinis nešto što bi dokazalo istinu o tome tko si Ti, izvan svake sumnje...

... Još ima onih koji bi rekli to je vražje djelo ili naprosto nečija mašta. Ili bilo što drugo osim Mene. Kad bi se Ja pokazao kao svemoguć Bog, Kralj Neba i Zemlje i pokrenuo planine da to dokazem, postoje oni koji bi rekli: »To mora da je sotona«.

A tako i treba biti. Jer, Bog ne otkriva Boštvo Boštvo kroz vanjsko opažanje, nego kroz unutarnje iskustvo. A kad unutarnje iskustvo otkriva Boštvo, vanjsko opažanje nije potrebno. A ako je vanjsko opažanje potrebno, unutarnje iskustvo nije moguće.

Ako je, dakle, otkrivanje potrebno, ne može ga se imati, jer čin traženja je izjava da ono ne postoji; da ništa od Boga sada nije otkriveno. Takva izjava proizvodi iskustvo. Jer, tvoja misao o nečemu je kreativna a tvoja riječ je produktivna, a tvoja misao i tvoja riječ zajedno su veličanstveno djelotvorne u radanju tvoje stvarnosti. Stoga ćeš iskustvo da se Bog sada nije prikazao, jer da Bog je ti ne bi tražio da Bog bude.

Znači li to da ja ne mogu tražiti ništa od onoga što želim? Želiš li reći da kad za nešto molimo time to zapravo udaljavamo od sebe.

To je pitanje koje se postavlja od davnina – a odgovor na njega je dat svaki put kad je ono postavljeno. Ipak, vi niste čuli odgovor ili to ne

RAZGOVORI S BOGOM

3

Piše: Neale Donald Walsch

Bog je spreman da ti pomogne da živiš svoj život, ali ne na onaj način na koji ti očekuješ. Uloga Boga nije da stvara ili razgrađuje okolnosti ili uvjete tvoga života. Bog je stvorio tebe na sliku i priliku Boga. Bog je stvorio proces života i sam život, kao što znaš. Ipak, Bog ti je dao slobodan izbor da s tim životom činiš što te volja

želite vjerovati.

Odgovor na pitanje dat je opet, u današnjim uvjetima, i današnjim jezikom ovako:

Nećeš imati ono što tražiš, niti možeš imati išta što želiš. To je stoga jer je sam tvoj zahtjev izjava neimanja, a tvoj izričaj da želiš neku stvar, djeluje samo zato da stvori to određeno iskustvo – željenje – u tvojoj stvarnosti.

Ispravna molitva, stoga, nikada nije ponizno preklinjanje, nego molitva zahvalnosti.

Kada zahvaljuješ Bogu unaprijed za ono što si odabrao iskustvi u svojoj stvarnosti, ti zapravo priznaješ da je on tamo... zaista. Zahvalnost je stoga najnačinija izjava Bogu; potvrda da sam Ja odgovorio čak i prije nego što si ti pitao.

Stoga nikad nemoj ponizno moliti. Cijeni, poštu.

A što ako sam ja Bog unaprijed za nešto zahvalan, a to se ne ostvari? To može dovesti do razočaranja i gorčine.

Zahvalnost se ne može koristiti kao sredstvo pomoću kojega će se manipulirati Bogom; sredstvo pomoću kojega će se zavaravati Svemir. Ne možeš lagati sebi. Tvoj um zna istinu tvojih misli. Ako govoriš: »Hvala

Bože za to i to«, znajući sve to vrijeme da to ne postoji u tvojoj sadašnjoj stvarnosti, ne možeš očekivati od Boga da bude manje jasan od tebe i da ti to stvori.

Bog zna što ti znaš, a što ti znaš je ono što se pojavljuje kao tvoja stvarnost.

Ali, kako onda ja mogu biti iskreno zahvalan za nešto što znam da ne postoji?

Vjerom. Makar ti vjera bila veličine sjemenke gorušice, pokretat ćeš planine. Spoznat ćeš da je tamo, jer sam Ja rekao da je tamo; jer sam Ja rekao da ću čak i prije nego što upitaš, odgovoriti; jer sam Ja rekao i rekao ti to na svaki prihvatljiv način, kroz svakog učitelja, da što god izabereš, izabirući to u Moje Ime, ostvariće se.

Ali, mnogi ljudi kažu da su njihove molbe ostale neuslišane. Nijedna molitva – a molitva nije ništa drugo nego svesrdna izjava o nečemu što je tako – ne ostaje neuslišana. Svaka molitva – svaka misao, svaka izjava, svaki osjećaj – je kreativna. Do onog stupnja do kojega se to gorljivo smatra istinom, do toga stupnja će se to pokazati u vašem iskustvu.

Kad se kaže da molitva nije usliša-

na, u stvarnosti se desilo to da je najgorljivija misao, riječ, ili osjećaj postao djelotvoran. Ali ono što moraš znati – a u tome je tajna – je da iza misli uvijek postoji misao koja se može nazvati Pokroviteljska Misao, odnosno, kontrolna misao.

Ako, stoga, moliš i ponizno preklinješ, čini se da imaš manje izgleda da doživis to što misliš da je tvoj izbor, jer Pokroviteljska Misao iza svake ponizne molbe je ta da sada nemaš to što želiš. Da Pokroviteljska Misao postaje tvoja stvarnost.

Jedina Pokroviteljska Misao koja bi mogla prevladati tu misao je misao u vjeri da će Bog uslišati baš svaku molbu. Neki ljudi u to vjeruju, ali samo malobrojni.

Postupak molitve postaje mnogo lakši kad čovjek, umjesto da vjeruje da će Bog uvijek reći »da« na svaku molbu, intuitivno shvati da sama molba nije potrebna. Tada je molitva molitva zahvalnosti. To uopće nije molba, nego izjava zahvalnosti za nešto što je tako.

Kada kažeš da je molitva izjava o nečemu što je tako, želiš li reći da Bog ne čini ništa; da je sve što se događa nakon molitve rezultat djelovanja te molitve?

Griješiš ako vjeruješ da je Bog ne-

ko svemoguće biće koje sluša sve molitve, kaže »da« na neke od njih, »ne« na druge, a »možda, ali kasnije« na ostale. Po kojim pravilima bi Bog odlučivao?

Griješiš ako vjeruješ da je Bog onaj koji je stvorio i koji odlučuje o svim stvarima u tvom životu.

Bog je promatrač, ne stvaratelj. Bog je spreman da ti pomogne da živiš svoj život, ali ne na onaj način na koji ti očekuješ.

Uloga Boga nije da stvara ili razgrađuje okolnosti ili uvjete tvoga života. Bog je stvorio tebe na sliku i priliku Boga. Ti si stvorio ostalo kroz moć koju ti je Bog dao. Bog je stvorio proces života i sam život, kao što znaš. Ipak, Bog ti je dao slobodan izbor da s tim životom činiš što te volja.

U tom smislu tvoja volja je ono što je Bog za tebe želio.

Ti živiš svoj život na način na koji živiš i ja se u to ne petljam.

To je velika iluzija koju si sam stvorio da je Bogu stalo na ovaj ili onaj način što ti činiš.

Mene nije briga što ti činiš, a tebi je to teško čuti. Ipak, je li ti tebi stalo od toga što rade tvoja djeca kada ih pošalješ napolje da se igraju? Stvar je posljedice za tebe da li se igraju lovice ili skrivača, ili ti je svejedno? Ne, nije ti svejedno, jer znaš da su oni potpuno sigurni. Stavio si ih u okolinu koju smatraš prijateljskom i za koju smatraš da je potpuno u redu.

Naravno, uvijek ćeš se nadati da se oni neće ozlijediti. A ako se ozlijede, ti ćeš biti tu da im pomogneš, izliječiš ih, omogućiš im da se ponovo osjete sigurnima, da ponovo budu sretni, da se drugi dan opet idu igrati. Sljedećeg dana neće ti biti važno koju su igru izabrali.

Reći ćeš im naravno koje su igre

opasne, ali ne možeš spriječiti djecu da rade opasne stvari. Ne uvijek. Ne zauvijek. Ne u svakom trenutku od sada do smrti. Mudri su oni roditelji koji to znaju. Ipak, roditelj nikad ne prestaje brinuti se zbog ishoda. To je ta dihotomija – ne brinuti se mnogo zbog postupka, ali brinuti se duboko zbog rezultata – koja je blizu opisu dihotomije Boga. Ipak, Bog na neki način ne haje za ishod. Ne za krajnji ishod. To je zbog toga što je krajnji ishod osiguran.

I to je druga velika iluzija čovjeka: da je ishod života dvojen.

Ta sumnja o krajnjem ishodu stvorila je vašega najvećeg neprijatelja, a to je strah. Jer, ako sumnjate u ishod, onda morate sumnjati u Stvoritelja – morate sumnjati u Boga. A ako sumnjate u Boga, morate živjeti u strahu i krivnji cijeloga svoga života.

Ako sumnjate u Božje namjere – i Božju sposobnost da proizvede taj krajnji rezultat – kako se onda ikada možete opustiti? Kako možete naći istinski mir?

Ipak, Bog ima punu sposobnost da namjere primijeri rezultatima. Vi ne možete i nećete vjerovati u to (premda tvrdite da je Bog svemoguć) i tako u svojoj mašti morate stvoriti silu jeznaku Božjoj kako biste mogli pronaći način da se Božja volja zapriječi. Iz toga ste u svojoj mitologiji stvorili biće koje zovete »vragom«. Čak ste zamislili da je Bog u ratu s tim bićem (misleći da Bog rješava probleme na način na koji ih vi rješavate).

Napokon, vi ste zaista zamislili da bi Bog mogao izgubiti taj rat.

Sve to kerši sve ono što vi kažete da znate o Bogu, ali to nije važno. Vi živate svoju iluziju, i stoga osjećate svoj strah, sve iz svoje odluke da sumnjate u Boga.

(Nastavlja se)

(Knjigu Nealea Donalda Walscha »Razgovori s Bogom – jedan neobičan dijalog«, u prijevodu Marinke Boljkovak, objavio je V. B. Z. u Zagrebu, Goranska 12, tel. 6235 809 i 6235 610.)